

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni világi „független” párt közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve. Egy évre 10 ft. Negyed évre 2 ft 50 kr. Fél évre 5. Egyes szám — 5.

Előfizetési pénz s minden költséme: fő-piac, VECSEY-ház, földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.

Előfizethet helyben:

TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSATHY KÁROLY könyvkereskedésben s a szerkesztőségben. Egyébütt a postahivatalok után.

Hirdetési díj:

Ötásbás postaiórát 5 kr. Nagybbr terjedelmű, mint amintán több labell hirdetések, alkú szerint a legolcsóbb árárt.

A népiért.

Debreczen, január 24.

(S.) Mig Bécsben az „országos bizottság” hazug palástjába ültözött testület, a delegáltak, könnymelmen szavazgatja meg a milliókat a hadseregnek, meg a bosnyák menekülteknek, s mig Budapestena kormány szuronyával igyekszik a népet elhallgattatni, egy rémalak, a szuronyok szurnya, az éhhalál kezd felütögetni fejét Magyarországon egyes vidékeken.

Borzasztó még rá gondolni is! — Az emberek kezéből, munkás, szorgalmas kezéből kiesik a munkálkodás eszköze, a házi tűzhely melege helyett jégborzalom fog velük kezet, összedőlnek, s lesznek holtak, mint a jéggel borított sivatag!

Magyarországon éhen halnak az emberek!

Lehet-e ennél borzasztóbbat még képzelni is?

Vád, — mely sujtó, mint a villám, — van-e hasonló egy kormány ellen, mely idegenekért ezreket, milliókat áldoz fel évenként, — mint az, hogy saját honfaiat éhen halni hagyja?

Jól tudjuk, hogy egy állam nem tehet mindent. Nem mehet oda minden sírhoz, hogy letörölje könyeit. Nem állíthat föl vendéglőt, hol mindenki, akinek tetszik, éhét csilapíthassa.

Ámde amidőn respectáljuk az állam fogalmát: lehetünk-e kímélettel a kormány s különféle czimek alatt szereplő, indokolatlanul pénzpozsekló bizottságai ellen, melyeknek oly nagy gondot okoz, vajon a 800 ezredik katona kabátgombja sárga-e vagy fehér-e? Tekinthetjük-e az általuk hangzatosított szomorú anyagi viszonyokat, midőn a magyar néptől beszédet pénz milliókba kötvé, a bosnyák bitangok kalapjába dobják ajándékképen?

A kormány, ha meghozta az áldozatokat a felső mosolyokért, nyújtson segílyt a népek is! Tekintez meg annak szomorú helyzetét is, mi támogatásra vár, annál inkább, mert az ő érdekében hozott áldozatok szipolyozták ki erejét: tekintez meg a népet, melyet a kormány rendszer juttatott oda, abba a borzasztó helyzetbe, hogy éhen haljon.

Jószágot, természet, amiből most jólétben élhetne hajlékában: elvették tőle adóba. Fiait, kiknek karja jobban bírná a munkát, kik inkább képesek volnának egy darab kenyert keresni: elvették katonának.

És most, midőn megélhetési eszközöztől meg lett fosztva, midőn a hatalom látja, hogy többé hasznát nem veheti: veszni, éhenhalni hagyja? Hol van itt nyoma a „józan” politikának, amivel ugy dicsekednek?

Dédelgetni a szuronyt, s veszni hagyani a népet, nem ismeri az államfentartó erő fontosságát, nem látja meg a nyomort az erőszakos eljárás következményét, az elkeseredést: egy cseppet sem józan politika.

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

Régi nóta.

Régi, régi az a nóta, Hogy szorongat már a kvóta. Szegény Deák, szegény Tisza Jólétük nem hozza vissza. Csak a dalnak van igaza: „Talpra magyar, hi a haza!”

Szeretjük mi az országot, Melyen sok kéz sebet vágott Tatár, török kinsótt érte. S a népjógot karddal mérte. Csak e dalnak van igaza: „Talpra magyar, hi a haza!”

Ráznak a fát s gyümölcs pereg, Hulljanak a gazemberek; Földre hull az a mi férges, Nyomtalánul a földé lesz.

Ez a politika vesztére tör Magyarországnak. Évek óta folytatja munkáját bámulatra méltó következetességgel.

Évek óta hasztalan minden beszéd ellenében. Mint a példa mutatja, esetleg a szuronyra támaszkodik, még sem enged.

De félre a szuronyval, midőn a nép éhezik, midőn egy szurony kezd mutatkozni az országban: az éhhalál!

Ezt igyekezzék elaltatolni a kormány, mig nem késő, a humanizmus és a jó állampolitika nevében! Azoknak az éhezőknek, kikkel a hatalom esztől-estetre átharcoltatja szeszélyes háborúinak csatáit, kiktől az ágyuk jó karban tartásáért, a nagyhatalmúság roppant költségeinek fedezésére a felszólított adók címén elvette a vagyont, a betevő falatot: nyujtson kenyeret, midőn éheznek!

Ha a polgár érzi kötelességét az állam iránt, s áldoz, mig teheti, tegye meg a kormány is kötelességét a néppel szemben.

Óvja meg azt az éhhaláltól, s a hazát az éhség-szülte elkeseredés forradalmától.

Kossuth és a honosítási törvény. Beregszászról írják az Egyetértésnek: Tudva van, hogy érekel ezelőtt Csányi Sándor képviselő, Bereg megye Heteny s Vámos-Atya községekben levő némely birtokait Kossuth Lajos nevére teleknyveztetete, kinek nagy neve ennek alapján az ottani választók nétsorába folytonosan felvették. Mult évben, midőn a honosítási törvény meghozott, Vámos-Atya község majdnem teljesen egyszerű földművesekből álló lakossága azonnal összegyűlt és elhatározta, hogy Kossuth Lajost, mint községükben ingatlanul is bíró polgártársukat — községük illetőségében s kötelekél-él felveszik, a mit azzalal egész lelkesedéssel meg is tettek s a kőltő jegyzőkönyvet is vetettek fel.

A képviselőház jan. 22-én ülést tartott. Firtunk részéről Moesary Lajos szólalt fel az ülésben. Folemlti a mult napok mozgalmal eseményeit, azt egyenesen a kormány erkölcselene politikájának tulajdonítja, ostromozza a rendőrség durva brutalitását, s mig egy részről e türehtelen állapotot megfelelő módon kell orvosolni, más részt törvénybe ütköző a katonaság szükségelene beavatkozása. Alkotmányos államban a polgári hatóság felszólítása nélkül a katonaságnak közbelépni nem szabad. Kéri a házat, hogy e dolgokra vonatkozólag rendelkezjen el parlamentri vizsgálatot. Indítványozza, küldjön ki a ház egy 15 tagu bizottságot annak megvizsgálására, ki volt a hibás. A ház ez ügyet hétfőn tárgyalja. Az ülés végén Irányi Dániel intézett interpellációt az inszégügyben a belügy-miniszterhez; Degré Alajos egy a pénzügy-miniszterhez intézett régtibb interpellációját újította meg.

A Nagy-Várad-Debreczen-miskolczi vasútgyüge és H.-Böszörmény.

H.-Böszörmény, jan. 23.

Kétségtelenül különösnek tűnhetik fel a nagyvárad-miskolczi vasútgyüge iránt érdeklődő nagy közönség előtt, hogy H.-Böszörmény város képviselői közgyűlése, a vonal kiépítését tervező consortium jan. 18-kán Debreczenben tartott értekezletére meghatalmazottat nem küldött; még sajtóságosabbnak fog az tetszeni, hogy a Debreczen-től-Böszörményig terjedő vonal kiépítése tárgyában a mai napon Debreczenben tartandó értekezleten sem fogja magát képviselőit, mint azt a 22-én Debreczen város polgármester-ház irótt s röviden okadaltolt levelében ki is nyilatkozatta.

Pedig ha az okok: elfogulás nélkül és következetesen keresnők, könnyven megtalálhatók!

Sokszor elmondottat nyilvánosan és értehetőleg, hogy Debreczen vidékére legkevesébbé sem tördül.

Midőn a megye székhelyét Debreczenbe vitték, egyik okot azt is felhozták, hogy a Böszörményvel közlekedő utak járhatatlanok, e nevétségek ok azonban csak Szoboszlóra és V.-Pécsre tartozhatott, mert ma a nagy Nádasnak és Dorognak nem pusztán Böszörményig, hanem ezzel együtt Debreczenig kell menni, hogy a székhelyen ügyeit elintézzé, pedig utjai bizony nem sokat javultak.

Bizonyára igazságok van azoknak, kik azt mondják, hogy egy bánt Debreczen-Hajdumegye székhelyének erőszakkal magába kebelezése után vidékére, mint azelőtt. Midőn a Nagyvárad-debreczeni kőút odáig vezetett, tovább vitelét elő nem mozdította, mert ezután meggyét remélt meg is kapta; azután meg nem sokat gondolt az efülékre, csináltasson magának a ki akar!

Szerencsésen néhai hajdu-kerület! egyedül az ország meggyi s kerületei között, mely területén egy talpalatnyi kőves-utat sem mutathat fel, s utójára is egy részben a sáros ut volt szádasz nevének elmosója.

Most midőn Hajdu-Böszörmény, — mely népességét s területét tekintve az ország elősőbb városai között tartozik. Hadház felé vasúti szárnyvonalat akar üvezejni létesíteni, elől a Nagyvárad-Debreczen-miskolczi vasúti orszorium Debreczenben lakó német tagja, s ujból kezd szóni azon fonalat, melynek anyaga már 7-8 évvel ezelőtt elarult, megsemmisült, ismét felveszik a kivihetetlen ügyet, hogy magiszbaszák egyes előre törekvő községek haladását.

Hogy a Nagyvárad-Miskolczi vonalat most kevésbé lehet kiépíteni, mint lehetett volna 1872-ben: alig hiszem, hogy valaki kétségbe vonja.

Hogy, ha a Várad-mihályfalvi, a Hadház-böszörményi s miskolczi vonalok kiépítése felszárna nem kerül, előretett volna még egy értideg is a Nagyvárad-debreczeni miskolczi vonal kiépítésének felelősenesse: komolyan senki sem hiszi, még magut a consortium tagjai is.

Nem fejtgetjük a nagy számú „miért nem?” olvassak el a consortium iderovatkozó jegyzőkönyvet, s a magyarázatot megtalálják.

Debreczennek érdekében a felette fontos ügyben magát felvilágosítani akarja s a Debreczen-böszörményi vonalról módosztatnak kivihetősége felett tanácskozni nem vonakodik? Mert hiszen az eddigi magyar magartarsábol csak a „nem akarás” magyarázatjuk ki, melynek vége tudjuk mi.

Czikkírónak azon vádjára, hogy Debreczen vidékére legkevesébbé sem tördül, nem reflektálnak, nem lévén az szoros összefüggésben a vasut ügyével. Hogy Böszörménynek fájhat az, miszerint nem lehet immáron meggyéjenek központja, elősmérjük, s tudjuk méltányolni; de hát kéds bánat nem orvosság, s elvégre is meddő eredményt szül egy már megvártolhatatlan tény utáni vágyódás. A megye székhelyének Debreczenbe tételére nem csupán a Böszörményvel közlekedő utak járhatatlansága, hanem sokkal lényegesebb okok és körülmények játszottak közre; azon szem-

Hát hol van itt a consequentia? Avagy minő értekezleten képviseltem hát magát Böszörmény, ha egyáltalában a felette fontos ügyben magát felvilágosítani akarja s a Debreczen-böszörményi vonalról módosztatnak kivihetősége felett tanácskozni nem vonakodik? Mert hiszen az eddigi magyar magartarsábol csak a „nem akarás” magyarázatjuk ki, melynek vége tudjuk mi.

Czikkírónak azon vádjára, hogy Debreczen vidékére legkevesébbé sem tördül, nem reflektálnak, nem lévén az szoros összefüggésben a vasut ügyével. Hogy Böszörménynek fájhat az, miszerint nem lehet immáron meggyéjenek központja, elősmérjük, s tudjuk méltányolni; de hát kéds bánat nem orvosság, s elvégre is meddő eredményt szül egy már megvártolhatatlan tény utáni vágyódás. A megye székhelyének Debreczenbe tételére nem csupán a Böszörményvel közlekedő utak járhatatlansága, hanem sokkal lényegesebb okok és körülmények játszottak közre; azon szem-

legényesége mellett az, hogy a hadházi szárnyvonal soha nem lesz képes oly mérvű üzletforgalmat kifejteni, mely a lenni kellő kamat-grancziát nemhogy fedezze, de még csak megközelíthesse is, s a lakosságnak módjában lesz a kikötött 30 vagy 35 évig folytonosan, a 220 ezer frt építési költség kamatát fizetgetni.

Az audiaturot elterá pars elvénéél fogva, látunk jónak közölni fentebbi cikket, hogy így egyrészt a mindyájunkat közösen érdeklő ügy minden oldalról megrilágítatván, tisztább legyen a népont melyből a czélban levő vasútvonal tervezetet tekinteni kell, másrészt hogy a mi közönségünk is tájékozást szerezheszen Böszörmény városának ezen ügy iránti hangulatáról, s hogy megítélhesse mindenki: helyes-e az vagy nem?

S a meuniben magunk sem vagyunk egy nézetes cikkiról, nem l-het, hogy a közönségre az alkalommal néhány megjegyzést ne közzéteassunk. Első sorban is nem látjuk indokoltnak semmiképen H.-Böszörmény város képviselőtestületének azaz eljárását, hogy a tervezett vasútvonal tárgyában Debreczenben tartott értekezleten magát képviselőit nem akarta, mert mint mondani szokás, kettőn áll a vásár, és valamely üzlet vagy egységessé létre jötele csak mindkét fél közbejöttével lehet, ellenben bármely félnek negatív magartarsása mellett — bármily ádrós legyen is a czél — ez soha elérhető nem lesz.

H.-Böszörmény város, a legutóbb tartott vasúti közgyűlésén felolvasott képviselői testületi határozata értelmében, a tanácskozássokban csak az esetben érkezett magát képviselőit, ha e tanácskozások nem az egész Debreczen-miskolczi vasútvonalra, hanem kizárólagosan a Debreczen-böszörményi vonalról szógnak szoritkozni. A közgyűlés — a nélkül, hogy H.-Böszörmény város közgyűlése ilyenlétén határozatának tulajdonképi intencióit vizsgálni szándékozott volna — megbizta tehát városunk polgármesterét, hogy tegye magát Böszörmény város elöljáró-gyával ilyen irányban érintkezésbe; ennek folytán az érdeklő város e hó 23-ára Debreczenbe meg is hivatott. Ezen meghívásnak sem volt hajlandó Böszörmény város eleget tenni, noha erre előzetesen ígérteket tett.

Hát hol van itt a consequentia? Avagy minő értekezleten képviseltem hát magát Böszörmény, ha egyáltalában a felette fontos ügyben magát felvilágosítani akarja s a Debreczen-böszörményi vonalról módosztatnak kivihetősége felett tanácskozni nem vonakodik? Mert hiszen az eddigi magyar magartarsábol csak a „nem akarás” magyarázatjuk ki, melynek vége tudjuk mi.

Czikkírónak azon vádjára, hogy Debreczen vidékére legkevesébbé sem tördül, nem reflektálnak, nem lévén az szoros összefüggésben a vasut ügyével. Hogy Böszörménynek fájhat az, miszerint nem lehet immáron meggyéjenek központja, elősmérjük, s tudjuk méltányolni; de hát kéds bánat nem orvosság, s elvégre is meddő eredményt szül egy már megvártolhatatlan tény utáni vágyódás. A megye székhelyének Debreczenbe tételére nem csupán a Böszörményvel közlekedő utak járhatatlansága, hanem sokkal lényegesebb okok és körülmények játszottak közre; azon szem-

még is mind a kettsen a legpontosabb nyilatkozatokat és felvilágosításokat adhattak annak formálványról és sulyáról.

„Pierri, jan. 7-én este a 7 órai vonattal elutazott Brüssellől Párisba, Lille-n keresztül utazása közben, Gomez — ki őt várta — melléült, és az első, a mit megérkezésük után tenőnk kellett abban állított, hogy Orsini lakására, Montherbat-utca 10. s. a menjenek.”

„Vádolt Rudio, épen oly pontosan követe a hozzá inézetett felhívást, s jan. 2-kán Londonban fogadta, a Pierri által jelzett egyént magának, ki nem más volt, mint vádolt Bernard, megismertette magát Rudio előtt; átadott neki 14 schillinget és mondat, hogy elváljalja, miszerint részére uterelét szerezzen. Egyszermind fölhitva őt, hogy magát az elutazására készen tartsa, jan. 8-án második látogatást tett Radionál. Távollétében egy jegykét hagyott hátra nevéül, melyet férje, Grafon-utczán a 2-ik sz. házhoz vinne. Rudio elő is ment oda, azaz Orsini lakába, és egy arany pápaszemre hozott onnát magával, mely nekie imtertedt jelül szolgálna. Ugyazonan napon este, harmadszor ment Bernard Rudiohoz, ismét 14 schillinget adott át neki, egy uterével, D. a S y l v a névre szdóllóval együtt, mely később elkoboztatott, és egy utazási-jegyet Párisig, misnap reggelre szdólt. Rudio, szombaton január 9-kán valóban elhagyta Londont, mintáza nekie Bernard által ajánlatott, hogy

„Pierri, jan. 7-én este a 7 órai vonattal elutazott Brüssellől Párisba, Lille-n keresztül utazása közben, Gomez — ki őt várta — melléült, és az első, a mit megérkezésük után tenőnk kellett abban állított, hogy Orsini lakására, Montherbat-utca 10. s. a menjenek.”

„Vádolt Rudio, épen oly pontosan követe a hozzá inézetett felhívást, s jan. 2-kán Londonban fogadta, a Pierri által jelzett egyént magának, ki nem más volt, mint vádolt Bernard, megismertette magát Rudio előtt; átadott neki 14 schillinget és mondat, hogy elváljalja, miszerint részére uterelét szerezzen. Egyszermind fölhitva őt, hogy magát az elutazására készen tartsa, jan. 8-án második látogatást tett Radionál. Távollétében egy jegykét hagyott hátra nevéül, melyet férje, Grafon-utczán a 2-ik sz. házhoz vinne. Rudio elő is ment oda, azaz Orsini lakába, és egy arany pápaszemre hozott onnát magával, mely nekie imtertedt jelül szolgálna. Ugyazonan napon este, harmadszor ment Bernard Rudiohoz, ismét 14 schillinget adott át neki, egy uterével, D. a S y l v a névre szdóllóval együtt, mely később elkoboztatott, és egy utazási-jegyet Párisig, misnap reggelre szdólt. Rudio, szombaton január 9-kán valóban elhagyta Londont, mintáza nekie Bernard által ajánlatott, hogy

„Pierri, jan. 7-én este a 7 órai vonattal elutazott Brüssellől Párisba, Lille-n keresztül utazása közben, Gomez — ki őt várta — melléült, és az első, a mit megérkezésük után tenőnk kellett abban állított, hogy Orsini lakására, Montherbat-utca 10. s. a menjenek.”

„Vádolt Rudio, épen oly pontosan követe a hozzá inézetett felhívást, s jan. 2-kán Londonban fogadta, a Pierri által jelzett egyént magának, ki nem más volt, mint vádolt Bernard, megismertette magát Rudio előtt; átadott neki 14 schillinget és mondat, hogy elváljalja, miszerint részére uterelét szerezzen. Egyszermind fölhitva őt, hogy magát az elutazására készen tartsa, jan. 8-án második látogatást tett Radionál. Távollétében egy jegykét hagyott hátra nevéül, melyet férje, Grafon-utczán a 2-ik sz. házhoz vinne. Rudio elő is ment oda, azaz Orsini lakába, és egy arany pápaszemre hozott onnát magával, mely nekie imtertedt jelül szolgálna. Ugyazonan napon este, harmadszor ment Bernard Rudiohoz, ismét 14 schillinget adott át neki, egy uterével, D. a S y l v a névre szdóllóval együtt, mely később elkoboztatott, és egy utazási-jegyet Párisig, misnap reggelre szdólt. Rudio, szombaton január 9-kán valóban elhagyta Londont, mintáza nekie Bernard által ajánlatott, hogy

„Pierri, jan. 7-én este a 7 órai vonattal elutazott Brüssellől Párisba, Lille-n keresztül utazása közben, Gomez — ki őt várta — melléült, és az első, a mit megérkezésük után tenőnk kellett abban állított, hogy Orsini lakására, Montherbat-utca 10. s. a menjenek.”

rehanás pedig, hogy az utak Böszörményből Debreczenre; a megyei székhelynek ideitelle óta sem javultak sokat, bizony csak mi mellettünk szdól, hogy t. i. kettőnk közös érdeke parancsolja Debreczen Böszörményvel egyenes vonalban vasúti közlekedéssel összekötöni.

Feltesleges fejtegetnünk, hogy mennyivel hátrányosabb H.-Böszörményre nézre saját Hadházig tervezett szárnyvonal, a Debreczen-től egyenes vonalban Böszörményre tervezett vonalnak, mert a ki a számvetéshez ért, s mindkét vonalnak üzletforgalmi tervezetet kombinációból nem felelji ki, könnyvességgel állítandja, hogy a hadházi szárnyvonal Böszörmény város s területé minden eleven nevezendő productumát egy-két hó alatt elszállítandja, s az ér többi hónapjaiban akár besznítheteti a közlekedést, mivel alig lesz a kit onvan vagy oda szállítani kelljen, mert Böszörményből Debreczenbe a közlekedési út azon szárnyvonal létesése dacára is csak az eddigi marad. Mi következik tehát ebből? Az, hogy a hadházi szárnyvonal soha nem lesz képes oly mérvű üzletforgalmat kifejteni, mely a lenni kellő kamat-grancziát nemhogy fedezze, de még csak megközelíthesse is, s a lakosságnak módjában lesz a kikötött 30 vagy 35 évig folytonosan, a 220 ezer frt építési költség kamatát fizetgetni.

Bocsátóközünk-é fejtegetésébe annak, mennyire kedvezőtlen Böszörmény helyzete, ha Debreczen-től Miskolczig építendő vasútvonal egyenes irányban érinti? Azt hisszük nem szükséges. Mert eltekintve attól, hogy a hadházi vonalnak csak az fizetné meg a vasúti díjat, ki Böszörménybe vagy onnan Hadházra megy, a Debreczen-miskolczi vonalnak mindenki, még a ki a legváróbbi állomásra szándékozik — ha Debreczenből indul — kell, hogy megfizesse a Böszörményig eső utját; sőt megfordítva, a ki Miskolcztól, Polgárról vagy bármely közeli állomásról Debreczenbe vagy ennek érintésével más városba utazand, bizony csak nem fogja igénybe venni a tisztviselői vasutasságáig eddig használt vonalát; — tehát eltekintve mindezekről, az ízelet-forgalom növelésére e vonalnak még itt fel nem sorolt más szempontokból is nagyobb tér, nagyobb lehetőség mutatkozik.

De hogy hosszúra ne terjedjünk, annak kijelentésével, hogy fantatjuk magunknak jóvőre ez ügyhöz hozzászólási jogunkat, igyekszünk ezutal megjegyzéseinket befejezni, és még csak azt mondjuk, hogy Böszörménynek azon aggodalma, miszerint Debreczen városnak fellépése a tervezett vonal ügyében nem komoly, nélkülöz minden alapot, ez okból is meg kellett volna jelennie a tegnapi kitűzött értekezleten, hogy hozzá szóllhatott volna nemcsak a hozzájárulási összeghez, hanem a kiépítési határidő megállapítása tekintetében is létre jöhettek volna a kölcsönös nyilatkozatok.

Az az állítás, miszerint Debreczen egyes előre törekvő községek haladását megzsbizbasztani akarja, elesik önként s pedig azon körülmény miatt, hogy az itt tartott legutóbbi közgyűlésen az érdeklő községek és városok — Böszörmény kivételével — képviselve voltak, s a tett intézkedéseket helyeselték.

Végre, hogy a tervezett vonal kivitele kevésbé lehető ma, mint 1872-ben, igenis kétségbe vonható, mert a bekerülési ár a mai viszonyok között egy harmadrésszel kevesebb, mint lett volna 1872-ben.

Minden félreértes kikerülése tekintetéből ki kell mondanunk, hogy lapunk, mely H.-Böszörménynek érdekeit, fenntartása óta immáron és előmozdítani igyekszett, ezutal is csak annak javát előzolja, midőn Böszörményre nézre a hadházi vonal kiépítését károsnak, a Debreczen-böszörményi vonalat pedig előnyösebbnek tartván: ez utóbbit mellett foglal állást.

Szerkesztő.

Párisba érkezése után, azonnal Alsopp urhoz, Montherbat-utca 10. sz. a menjen és az arany pápaszem nekie adja által, hogy magát fölismertesse. Vasárnap jan. 10-kén este, először mutatá meg magát Rudio, a Montherbat-utca 10. sz. a. a nélkül, hogy Orsint otthon találjalja volna. Másnap reggel ismét megjelent ott s otthon is találá.

„Eképen volt a négy fővádlott Párisban egyesülve, készen a bűnt elkövetni, mely már sokkal előbb kigondolva és előkészítve volt. Azon négy nap alatt, melyek a merényletig elteltek, sürű közlekedés és számos látogatás történt közöttük, Gomez inkább csak látszólag állott be inasnak Orsiniéül, mint valóságban; Rudio, — mint már említettett, — ser-kereskednének adta ki magát. De másnap, Orsini-nél tett látogatása után, valóságos allása ennek ellenében, meg az ugyanezen házi hásmestert átal is felismerhető volt. Ezen tantu rateren átal is beszélt, hogy ő január 9-kén Orsini lakátszályába lépett be, mikor az Pierri-vel reggelizett. Gomez, szolgáta őket s Rudio elűttük állott, mintegy őrs, kifogálatát felajánlja. Egy negyed óra múlva véletlenül ismét belépett a hásmester és már akkor az asztalnál ült Rudio, Orsini, és Pierri és hogy velük kandeléyesen beszélgett; mi állat Gomez, egy kandelához támaszkodva hallgatta beszélgetésüket.

(Folyt. köv.)

oroltak e kísérletekre, az utób- mikor az agyvelőt kivették a z gazdaság. Budapest, jan. 21. Ba- gyengén kínáltott, a malmok tanúsítottak és ma mintegy a vásároltatott, még pedig a legmagasabb árán, sőt némely krajczárral drágábban. gabnafajokban gyér forgalom n arakon. 35 ületben az árak mind sz- 15, tengeri 10, zab ára 5 kraj- zban.

lehet a jó petróleumot megie- kérdésre sok évi tapasztalás után gy választól. 1) Ha a petróleum- gy választól, a jó petróleum- na és zsiros marad, ellenben as és száraz lesz. 2) A petró- lényes fehérnek kell lenni és ni nem pedig bágyadt fehérsé- gnek. 3) Egés közben az éga- adand tulajágos felhívni, s a utolsó esep olajat magába kell hogy a láng csökkenjen. Ter- ez csak jó kándeoznál és jó: má fordul elő.

EGYJABB. Goyay Gyula állapotában is- es javulás állt be. A beteg zéget környezetével, láza ya is megjött. Barátai — tettel — ma beszéltek neki lt heti tünetésekről, óva- atva a gyilkosságokat s a ntális megtáadását.

Gyula láthatólag örült, a közönség oly rendkívüli sérté majdnem végzetessé t. Folyton lapjára gondol, kerkesztőségben történőkröl k és alig várja, hogy upon e hírlapírói munkáját.

ENI SZINHÁZ.

Szálem herczeg.

Szabó József.

Debreceni árverési intézetben.

ail.

Aralmas szerektől men- eddig a kül- és belül- yti federije az arzet az s a testszínnek ifjú és b szem sem képes a port a asszonyosság következő

korosz ornak Budapest.

kitűnő és nemében pá- e egyszerűsind rendes- tókony hatást gyako- általam, mely kiváló tu- lág fogom használni és általlános elismerésnek

ha Louiza.

Aló összekötéseim foly- DOURT” egész eredeti e hírneves asszony egész az egészsége nek ártott leghathatósabbán aján- tumányt. Egy tégly ár

edem, mely védjgyemmel t és angol illatszerekben. t bejegyzeti védjgyegek minőségben csupán a fel- zszv. utóda, illatszérés a zozza 2. szám kapható.

A fővárosból.

Aggastó hír. A mely örömmel...
+ Aggastó hír. A mely örömmel...
tatáltuk pár nappal ezelőtt Verhoy Gyula...
állapotának jobbrafordultát, épolj leverten ir-
juk most a szomorító hírt, hogy Verhoy ismét

valami idegen ki ne rabolja és egy a benz-
lőtetni, illetőleg tisztítani mainp sem árt.
Harcot ama előítélet ellen, mely a szülők
vagy ósók büneiért a gyermekeket vagy utó-
dokat is bünteti. Nemis haros, bár korunkban

gél 10-12 óra között és pedig a fukat Kur-
sinszky László urnál, a leányokat Molnár
Janka kisasszonynál irassák be. Megjegyez-
tük, hogy az ily kora tanulóinak a törvény

meiben kitűnően sikerült. Sajnáljuk, hogy tér-
szüke miatt nem referálhatunk részletesen ezen
a szó teljes értelmében kedélyes és feszelen
mulatságról, hanem dióhéjba szorítva, egyszer-
rűen csak annyit mondunk, hogy ott volt vá-
rosunk hölgyközönségének bimbója és rózsája

Előzve
Melyben...
Egy óra 10...
Pár óra 5...
Előzetes...
6-piac, VECSK...
konstóségha...
Előzetes...
TELEGDI K. LA...
KAROLY köny...
szerkesztésé...
tal...

A közbiztonság Debreczenben.

A termékeny évek, hiu főnyűrés, és ide-
gen érdekektől reánk rút, könnyő és tekintet
nélkül behajított tulóság adó, naponként nagy-
számu bünesekkel szemben, látva rendszer na-
pi eljárása elégtelenségét, megfelelő intéke-
déseket által igyekszik a személy és vagyons-
biztonságot megvédeni

Dömjén Róza a Gabriellája a legsi-
kerültebb nair szerepe mindazok közt, melye-
ket eddig produkált. Kadves és eleven, szé-
rénny és bátor volt mindenütt, a hol kellett;
volt azonban alakításában tulzás is, a naivság

Az egyetértés sajtópera. Cséry Kál-
mán a budapesti esztudósok kerület sajtóügyi
vizsgáló bírja tegnap hallgatta ki az „Egyet-
értés” három munkatársát: Scheffer László,

Az egyetértés sajtópera. Cséry Kál-
mán a budapesti esztudósok kerület sajtóügyi
vizsgáló bírja tegnap hallgatta ki az „Egyet-
értés” három munkatársát: Scheffer László,

Az egyetértés sajtópera. Cséry Kál-
mán a budapesti esztudósok kerület sajtóügyi
vizsgáló bírja tegnap hallgatta ki az „Egyet-
értés” három munkatársát: Scheffer László,

Lásunk tehát Debreczen város hatóságát
i. Lásunk e hatóság legfőbb tisztviselőjének a
kir. tanácsos polgármesternek mint az er-
köles, (?) személy és vagyonsbiztonságunk első
helyen felelős óránek nagy mértékben megta-
madott biztonságunk érdekében tett rendkívüli
intézkedéseit.

Itt a tavasz az efajta bünesetek ez időnye,
kérdjük, vajon egy semmi pénzszállal nem ren-
delkező rendőrség s a szoba rendőrség alá rendelt
legkisebb önállósággal nem bíró pandur előnyére

Lovász csak a végén találta magát
szerepében.
Latabár, Ferenczy és Benedek
kifogástalanok voltak. Ferenczy Barnáján
némi tanulmány is észrevehető volt. Latabár
nél semmi elismerés illeti.

A helybeli rom. kath. iskolások f. év
január 16-án tartott ülésében, az ismétlő-iskol-
lák megnyitását elrendelte; felhívatnak tehát
a kath. szülők, hogy 12-15 éves azon gyer-
mekeiket, kik az elemi iskolákat bevégezték
nyáron, de jelenleg semmiféle felsőbb taníté-
zetbe nem járnak, f. évi február hó 1-én reg-

Az ipar fejles-
vasolatik mostaná
avatottak által, an
el az a sok akadá
ritáni, hogy az em
kiált: ha ismertett
tejük az is móv
hárítani lehet, hon
is iparunk pang é
legkisebb nyoma s
Hát ennek ig
Mi táblabíró nem
ben van, hogy so
az aztán ninosen
is tegyük. Kíte
irunk arról, hogy
de nem jut eszé
példát mutasson.
A példaadás
kormány van híva
járt először az ipar
elő, nem pedig
mint a mesebeli
Sajnálja talán azt
született gyermek
teti már vele az
hiinnünk, miszerint
dék marad. Ros
leheszen jó uton
Legnagyobb
fejlődésére és e
hogy nemcsak tá
hanem egyuttal b
lyólag mihelyt v
nosabb ember, sz
nevelni, azt tartv
csak szegénynek
lehet csudálkozni
boldogulhat, mert
mit befektessen,
aztán minden tőre
Szeretünk
köznye azért a
sem követünk.
több gyermekei
fiura hagyja az
leginkább iparosn
veli fel, mindenik
fektetvén illetősé
mídon iparhoz fog
vel kezdik, s mi
előre haladásban.
Nálunk az a
lónak be nem vál
pályára adni. Ott
dok gyermekei is
valamely iparagat
Itt az urfának neve
vallja be, ha apja
keségnek tartja, l
Ismerem egy
ről bejött, iparos
huzatott kesztyűt,
gesedett tenyerét
Szegény emb
szegény iparos le
megtud keresni,
nagyon jó, de rit
lamit.
Már pedig es
és virágzó, melyn
és nagyobb tökét

A Magyar-Francia
BIZTOSÍTÓ-RÉSZVÉNY-TÁRSASÁG
alólírott igazgatóságának
DEBRECZENI FŐÜGYNÖKSÉGÉT
immár berendezte és annak vezetését, Bihar, Hajdu, Máramaros, Szabolcs, Szatmár, Szilágy- és Ugocsa megyék területére kiterjedő hatáskörrel,
M. KOSSA ALBERT
társasági vezénylő titkár urra ruházta.
felhatalmazván őt, hogy:
a) t. z. szállítvány- és jégkár biztosítási üzletágban, jogérvényes kötvénye-
ket (biztosítási okmányokat) állítson ki, továbbá, hogy:
a) debreczeni főügynökség fentjelzett területén fő- és alügynököket szerződtesen és azo-
kat meghatalmazással és utasításokkal ellássa.
Budapest, 1880. január 1-én.
A Magyar-Francia biztosító-részvény-társaság igazgatósága:
MOSKOVICZ m. k. SCHWEIGER m. k.
A Magyar-Francia biztosító részvény-társaság igazgatóságának fentebbi közzétételére hivatkozva, tiszteletteljesen je-
lentem, hogy a társaság
debreczeni főügynökségének
vezetését átvettém, és a főügynökségi irodát a főpácpon, a 2145-ik számu ház emeletén megnyitottam, tudatván egyszermind,
hogy ugyanott biztosítási ajánlatok elfogadtatnak és az úlete, valamint a társaságra vonatkozó mindenféle felvilágosítások kész-
ségesen adtnak.
A társaság biztosításokat elfogad:
a) tűzvész és robbanás által okozott károk ellen;
b) jég-károk ellen;
c) szárazon és vizen szállított javak károsodása ellen;
d) az ember életére, minden ismert módozat szerint.
A Magyar-Francia biztosító részvény-társaság 20 millió frankot, azaz nyolcz millió arany forintot terő alapítókijéből,
mindjárt a megalkulás után
10 millió frank, vagyis négy millió arany forint
a részvényesek által már készpénzben befizettetett és részint Budapest elsőrangú pénzüstészeinél, részint pedig magyar államér-
tekekben és elsőbbségeken lón elhelyezve.
Bizást elmondható tehát, hogy nem alakult eddig még hazánkban, sőt az egész monarchiában biztosító-intézet, mely
a közönségnek akkora alapgyógonnal nyújtott volna garantiát, mint a mennyit társaságunk mindjárt kezdetben felmutatni képes.
A legjobb meggyőződéssel vagyok bátor tehát felhívni a tisztelt biztosító közönség bizalmát: társaságunk iránt, mely
a méltányosság, pontosság és legszigorubb becsületesség követelményeinek mindenben megfelelően és a díjtételek megszábasánál
a solid verseny kivánalmaira, mindenkor kellő tekintettel leend.
Mídon végül, hivatkozva a biztosítási pályán sok évan át szerzett tapasztalataimra és e téren mindenkor tanusított rend-
és igazságszeretetemre, a tisztelt közönség szives bizalmát igénytelen személyem iránt is tiszteletteljesen kikérem, ismételve aján-
lom az általam képviselt társaságot, nagybősen bizalmába és támogatásába.
Debreczen, 1880. január hó 1-én.
A Magyar-francia biztosító-részvény-társaság
debreczeni főügynöksége:
M. KOSSA ALBERT,
vezénylő-titkár.

FIGYELMEZTETÉS.
Az általános ismert, jó hírnévnek
örvendő s többoldalulag kinttetett
sósorszesz készítményem
kelendőségénél fogva — sok utáznásnak
lévén az utóbbi időben kitéve,
elhatároztam, hogy
azokon czimjegyeimet módosítom s arra
kék nyomtatban saját há-
zam külső alakját veszem föl,
bejegyeztetvén azt egyszersmind védjegy-
ként a budapesti kereskedelmi s iparka-
maránál.
SÓSORSZESZ
gyors enyhítést eszközöl:
csúszos szagatás, fagyás, fog- és fejfájdalmak, szemnyergesség, bémulások stb. stb. el-
len. Fogtisztító szerül is igen ajánlható, a menyében a fogak fényét elősegíti, a fog-
húst erősíti és a szájt tisztá, szagtalan it nyer a szesz elpárolgása után, — valamint
ajánlatos a szer fejmásra is, a hajdegek erősítésére, a fejkorpaképződés megakadá-
lyozására és annak eltávolítására.
Ára: egy nagy üveggel 80 kr., egy kisebb üveggel 40 kr.
Használati utasítás magyar vagy német nyelven bizonyonyosán névszával ellátva, minden üveghez in-
gyon mellékelve.
Brázay Kálmán,
Budapest, IV., Múzeum-körút 23. szám.
Kapható Debreczenben: Geréby Fülöp, Hajdu-Böszörmény: Lányi Márton,
Hajdu-Nánás: Lux s Kenderesy, Söhrer J. Szoboszló: Turý J., Szökös A., Weisz
Samu. Hajdu-Hadház: Horovitz Lajos, Derecske: Papler G., Lusztig Mária, Nagy-
Kálló: Nagy Károly, Nyírbátor: Sztruhár István, Legányi E. Nagy-Károly: Schil-
lerwein J., Kauffman J., Schöberl K., Jelinek I., Weber P., Wagner L., Schusterrieh
F., Kerekes Bertalan, Székelyhid: Szendrey Sándor, Szabó I. Nyiregyháza: Rydes-
kuthy B., Gyúrosny Ferencz, Korányi I., Parlovits Imre, Balla E. Gusztár, ifj. Gyúr-
csány I. Ujfehértó: Pozsgay Vince. Balma-Ujváros: Plávits K., Fitz Lajos.

1880. X
Napoleon
— Rogent
Orsini
Szükség eseté
zoblatna a bizalm
dott a válottak kö
szállása Párisban. P
szerez neki egyet.
de Franc et de Cha
a maga saját szobá
Gomez által épen e
Ugyanazon a
Pierri Párisba érke
vásárolt Orsini D e r
Ugyanazon a, mely
sini utasításban talál
lomása szerint, ki l
latban, kitűnik, hogy
Pierri által volt kis
ezen löfegyver, mely
12-én Gomez által v